

Žabí příběhy

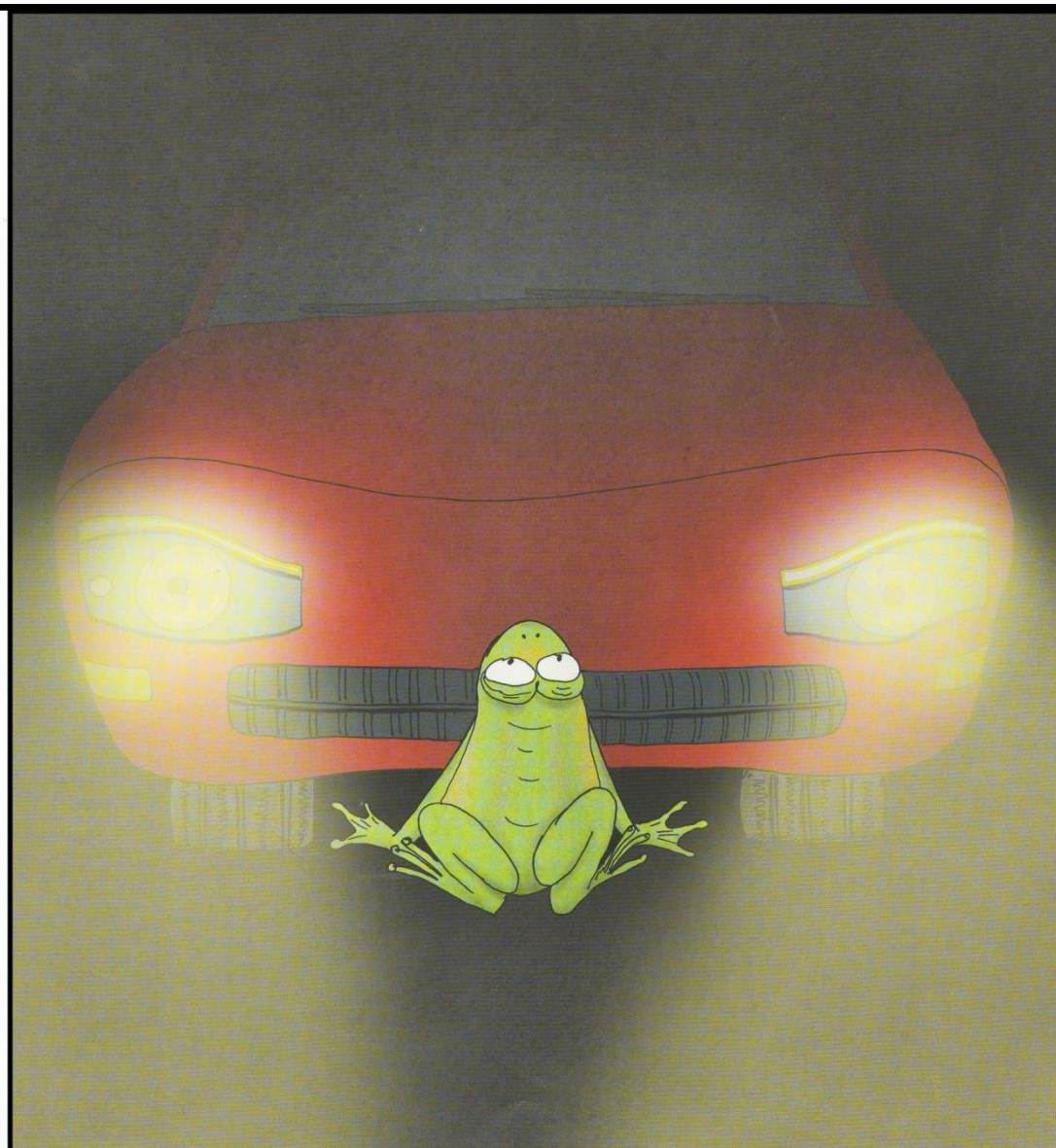

Seděl jsem u kaluže a čekal a čekal,
ale oni stále nikde. Rozhodl jsem se tedy,
že jim půjdu naproti směrem k lesu.
Když se zešeřilo, vydal jsem se na cestu.

Už byla úplná tma, když najednou vidím
oči nějaké ohromné příšery. Blížila se
ke mně. Ty její svítivé oči mě úplně
oslnily, příšera vydávala hrozný hluk
a já se nemohl ani pohnout.

Přikrčil jsem se k zemi a čekal,
co se bude dít. Příšera proběhla
kolem mě a ani si mě nevšimla.

Uf, to jsem měl ale štěstí!
Co to bylo za hroznou obludu?

Zcela unavený jsem zalezl do blízkého křoví a usnul.

Zdál se mi sen o tom, jak krásně jsem se měl u dětí z Farmičky U Potůčku. Jak jsem je pozoroval při hrách. Nejčastěji si hrály s takovými krabičkami na kolečkách, se kterými jezdily sem a tam, u toho dělaly takové bručivé zvuky a říkaly, že si hrají s autíčky.

Když vtom se mi ve snu opět zjevila ta velká příšera, vypadala úplně stejně jako ta malá autíčka, jen byla mnohem, mnohem větší.

